

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 26. juni 2014

Sag 66/2014

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Søren Vestergaard Hansen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Hjørring den 9. august 2013 og af Vestre Landsrets 11. afdeling den 8. oktober 2013.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Lene Pagter Kristensen, Niels Grubbe, Vibeke Rønne og Lars Apostoli.

Påstande

Landsrettens dom er anket af tiltalte, T, med påstand om stadfæstelse af byrettens dom.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Anbringender

T har gjort gældende, at sagens forhold 1 ikke skal henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, idet der ikke foreligger særligt skærpende omstændigheder. Han er ikke tidligere straffet for personfarlig kriminalitet. Han havde ikke – og har aldrig haft – nogen relation til bandemiljø eller andre kriminelle miljøer, og den omhandlede pumpgun blev ikke anskaffet, fordi han følte sig truet. Våbenet blev opbevaret på en uforsvarlig måde, men det kan alene begrunde strafansvar efter våbenlovens § 10, stk. 1, om overtrædelse af våbenloven under

skærpende omstændigheder. Besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder som omhandlet i straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, forudsætter, at besiddelsen har indebåret en nærliggende risiko for, at våbenet vil blive brugt til fare for andre, og denne forudsætning er ikke opfyldt i denne sag.

Den samlede straf for de to forhold af overtrædelse af våbenloven kan passende fastsættes til fængsel i 6 måneder svarende til den af byretten udmålte straf.

Rigsadvokaten har gjort gældende, at landsretten med rette har henført sagens forhold 1 under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Der er tale om et farligt våben (en oversavet pumpgun), der var funktionsdygtigt og skarpladt. I al den tid, T ejede det, blev det opbevaret umiddelbart tilgængeligt på bopælen og klar til brug. Endvidere har han i beruset tilstand affyret prøveskud med våbenet på sin gårdsplads. Han er tidligere dømt for brandstiftelse. Våbenbesiddelsen må herefter ud fra en samlet vurdering anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbenet ville blive brugt til fare for andre.

Der bør udmåles en højere straf end den i loven fastsatte minimumsstraf af fængsel i ét år, da T ikke kun opbevarede våbenet uforsvarligt, men tillige affyrede det i beruset tilstand. Han har desuden overtrådt våbenlovens § 10, stk. 1, ved at have været i besiddelse af to ulovlige luftgeværer.

Såfremt Højesteret måtte finde, at sagens forhold 1 ikke kan henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, gøres det gældende, at der foreligger sådanne skærpende omstændigheder, at straffen efter våbenlovens § 10, stk. 1, bør udmåles til ikke under 8 måneders fængsel.

Supplerende oplysninger

T er yderligere straffet ved Retten i Hjørrings dom af 6. marts 2013 med 10 måneders fængsel. Han blev fundet skyldig i brandstiftelse efter straffelovens § 181, stk. 1, ved at have sat ild til en ubeboet ejendom, hvorved der skete skade på ejendommen for et beløb på ca. 350.000 kr. T ankede dommen til Vestre Landsret, men det er for Højesteret oplyst, at anken er hævet.

Højesterets begrundelse og resultat

Det fremgår af Højesterets praksis, at det beror på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om besiddelse af skydevåben på ikke offentligt tilgængeligt sted må anses for begået under særligt skærpende omstændigheder i straffelovens § 192 a, stk. 1's, forstand, og at der herved kan lægges vægt på de momenter, der er nævnt i forarbejderne til lov nr. 411 af 10. juni 1997 (om den tidligere bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2) og til lov nr. 501 af 12. juni 2009 (om straffelovens § 192 a). Der skal lægges vægt på, om besiddelsen af skydevåbenet efter en samlet vurdering må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre.

T er fundet skyldig i besiddelse af en oversavet, funktionsdygtig pumpgun med tilhørende ammunition, som han opbevarede på sin bopæl. Opbevaring på bopælen af en funktionsdygtig pumpgun med tilhørende ammunition må indgå med betydelig vægt ved bedømmelsen af, om besiddelsen af skydevåbenet har indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Det samme gælder det forhold, at våbenet lå frit fremme med isatte skarpe patroner. Imidlertid foreligger der ikke oplysninger om, at T skulle have tilknytning eller modsætningsforhold til et kriminelt miljø, og han er ikke tidligere dømt for personfarlig kriminalitet eller våbenbesiddelse, hvorved bemærkes, at hans dom for brandstiftelse angik en ubeboet bygning. Ved vurderingen må det også tages i betragtning, at han har prøveskudt våbenet, men at det skete ved affyring af et enkelt skud op i luften og på en isoleret beliggende landejendom, hvor han bor alene og også var alene under prøveskydningen.

Under de anførte omstændigheder finder Højesteret efter en samlet vurdering, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at Ts besiddelse af den omhandlede pumpgun med tilhørende ammunition må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbenet ville blive brugt til fare for andre. Forhold 1 kan derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

Højesteret finder – i overensstemmelse med Ts erkendelse – at han har overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet han var i besiddelse af en skarpladt pumpgun, som han opbevarede uforsvarligt på sin bopæl. Forhold 1 skal derfor henføres under våbenlovens § 10, stk. 1.

Efter Højesterets praksis skal straffen for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, når der er tale om skærpende omstændigheder, som udgangspunkt fastsættes til fængsel i 4-6 måneder. Højesteret finder, at straffen i det foreliggende tilfælde passende kan fastsættes til fængsel i 6 måneder, og stadfæster derfor byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten og Højesteret.